

[Finansministeren]

I det omfang dele af Hypotekbankens reserver overføres til statskassen, vil bankens overskud i de følgende år falde tilsvarende, men samtidig vil statens renteudgift falde med samme beløb.

De økonomiske virkninger af lovforslaget indtræder første gang i finansåret 1991.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af landsoverenskomst om almen lægegerning mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation.

(Lovforslag nr. L 2).

Praktiserende Lægers Organisation (PLO) har opsagt landsoverenskomsten om almen lægegerning med virkning fra den 1. januar 1991.

På et møde den 21. december 1990 i Sygesikringens Forhandlingsudvalg (SFU) blev der forelagt en aftale mellem SFU og PLO om forlængelse af den gældende overenskomst indtil den 1. juli 1991.

Aftalen ville for perioden 1. januar–1. juli 1991 forøge de praktiserende lægers indkomst med ca. 30 mio. kr., svarende til en indtægtsfremgang på ca. 2 pct. Hertil kommer øgede udgifter til uddannelsesstillinger, og de samlede amtskommunale udgifter ville på årsbasis blive forøget med ca. 70 mio. kr., svarende til en stigning på knap 2,5 pct. i de amtskommunale sygesikringsudgifter til almen lægehjælp.

Regeringen har den 21. december 1990 meddelt, at aftalen mellem SFU og PLO ikke kan godkendes i henhold til § 26, stk. 2, i lov om offentlig sygesikring. Hensynet til samfundsøkonomien tilsiger, at lønstigninger i både den private og den offentlige sektor bliver mindst mulige. Regeringen finder det ikke acceptabelt, at praktiserende læger, der i forvejen har relativt høje indkomster, sikres en indtægtsfremgang af den nævnte størrelse forud for indgåelse af en egentlig overenskomstaftale.

Regeringen må herefter konstatere, at der med virkning fra den 1. januar 1991 ikke vil gælde overenskomstmæssige vilkår for almen lægehjælp efter sygesikringsloven, medmindre der lovgives herom. Regeringen finder en sådan lovgivning nødvendig, da borgerne kun er sikret gratis lægehjælp hos alment praktiserende læge, hvis der er en gældende overenskomst om vilkårene herfor.

Der er tilsyneladende enighed mellem parterne om behovet for en gennemgribende modernisering af overenskomstens vilkår. Regeringen tilslutter sig dette synspunkt. Endvidere foreligger der på nuværende tidspunkt et omfattende udredningsarbejde vedrørende centrale elementer i en modernisering af overenskomstens vilkår.

Da regeringen på dette grundlag skønner, at det er muligt at opnå en forhandlingsløsning, og da der foreligger væsentlige hensyn til borgernes mulighed for fortsat at kunne modtage gratis lægehjælp samt væsentlige hensyn til det samlede sundhedsvæsen (koordinering, forebyggelse, styring af medicinudgifter m.v.), foreslås det, at landsoverenskomsten om almen lægehjælp efter sygesikringsloven uændret forlænges med 3 måneder, hvorved der sikres tid til forhandlinger om en ny overenskomst.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om levnedsmidler m.m. (Brugerfinansiering af levnedsmiddelkontrol).

(Lovforslag nr. L 13).

Forslaget er med mindre justeringer en genfremsættelse af lovforslag nr. L 90, der indgik i regeringens helhedsløsning, efteråret 1990.

Formålet med lovforslaget er at give sundhedsministeren mulighed for at indføre brugerfinansiering af den offentlige levnedsmiddelkontrol af virksomheder. Forslaget giver mulighed for at udmønte budgetregulering som anført i finanslovforslaget for 1991 på 50 mio. kr. i 1991 og 150 mio. kr. i 1992 og følgende år. Forslaget er samtidig et element i opfølgningen af et igangværende arbejde vedrørende modernisering af den offentlige levnedsmiddelkontrol.

Ifølge forslagens bemærkninger vil der ved tilrettelæggelsen af finansieringssystemet skule tages særligt hensyn til, at systemet ikke medfører konkurrenceforvridning mellem virksomhederne. Endvidere skal størrelsesniveauet for betalingen i de enkelte virksomheder stå i et rimeligt forhold til kontrolbehovet i de enkelte virksomheder eller grupper af virksomheder.